II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 2ας Δεκεμβρίου 2002

σχετικά με την πρόληψη του καπνίσματος και με πρωτοβουλίες για την ενίσχυση της καταπολέμησής του

(2003/54/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 152 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 152 της συνθήκης ορίζει ότι η δράση της Κοινότητας, η οποία συμπληρώνει τις εθνικές πολιτικές, αποβλέπει στη βελτίωση της δημόσιας υγείας καθώς και στην πρόληψη της ανθρώπινης ασθενείας σε όλες τις μορφές της και στην αποτροπή των πηγών κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία.

(2) Το ψήφισμα του Συμβουλίου και των Υπουργών Υγείας των κρατών μελών, συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1989, σχετικά με την απαγόρευση του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους ([2]), έδωσε κατευθυντήριες γραμμές στα κράτη μέλη για την προστασία των μη καπνιστών από τον καπνό στον περιβάλλοντα χώρο. Ύστερα από έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την ανταπόκριση των κρατών μελών στην πρωτοβουλία αυτή ([3]), η παρούσα σύσταση ενισχύει την προστασία αυτή και προσδιορίζει τις ιδιαίτερα ευπρόσβλητες ομάδες.

(3) Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 1996 για τη μείωση του καπνίσματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ([4]) αναγνώρισε την ανάγκη για την ανάπτυξη μιας αποτελεσματικής στρατηγικής όσον αφορά την καταπολέμηση της κατανάλωσης καπνού, η οποία περιλαμβάνει ορισμένα από τα στοιχεία που περιέχονται στην παρούσα σύσταση.

(4) Το Συμβούλιο της 18ης Νοεμβρίου 1999, στα συμπεράσματά του για την καταπολέμηση της κατανάλωσης καπνού ([5]), υπογράμμισε την ανάγκη να αναπτυχθεί μια σφαιρική στρατηγική που περιλαμβάνει μερικά από τα μέτρα τα οποία διαγράφονται στην παρούσα σύσταση και αφορούν την προστασία των ανηλίκων (κανόνες για τις προϋποθέσεις πώλησης, πωλήσεις με ηλεκτρονικά μέσα και αυτόματα μηχανήματα πώλησης).

(5) Στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 2000 σχετικά με τη δράση για τους καθοριστικούς για την υγεία παράγοντες ([6]), ελήφθησαν υπόψη τα αποτελέσματα των συζητήσεων κατά την Ευρωπαϊκή Διάσκεψη για τους καθοριστικούς για την υγεία παράγοντες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Έβορα στις 15 και 16 Μαρτίου 2000. Στα αποτελέσματα αυτά δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση, μεταξύ άλλων, στο κάπνισμα και έγιναν συστάσεις για σειρά πρακτικών και στοχοθετημένων ενεργειών προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι προκλήσεις στους τομείς αυτούς.

(6) Οι συνιστώμενες ενέργειες είναι αναγκαίες μετά την εμπειρία των 500 000 θανάτων ετησίως που συνδέονται με το κάπνισμα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και την ανησυχητική αύξηση του αριθμού των παιδιών και εφήβων που αρχίζουν το κάπνισμα. Το κάπνισμα βλάπτει την ανθρώπινη υγεία, καθώς οι καπνιστές εθίζονται στη νικοτίνη και πάσχουν από θανατηφόρες παθήσεις και νόσους που προκαλούν σωματική αναπηρία, όπως είναι ο καρκίνος των πνευμόνων και άλλων οργάνων, η ισχαιμική καρδιοπάθεια και άλλες παθήσεις του κυκλοφορικού συστήματος και αναπνευστικές νόσοι όπως το εμφύσημα.

(7) Η πρόληψη και η περιστολή του καπνίσματος αποτελούν ήδη στόχους προτεραιότητας στις πολιτικές για τη δημόσια υγεία των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Ωστόσο, το κάπνισμα παραμένει η μεγαλύτερη αιτία θανάτων που μπορούν να προληφθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και η πρόοδος που σημειώνεται όσον αφορά τη μείωση της κατανάλωσης καπνού και των επιπτώσεων του καπνίσματος

([1]) Πρόταση της 18ης Ιουνίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([2]) ΕΕ C 189 της 26.7.1989, σ. 1.
([3]) COM(96) 573 τελικό.
([4]) ΕΕ C 374 της 11.12.1996, σ. 4.
([5]) ΕΕ C 86 της 24.3.2000, σ. 4.
([6]) ΕΕ C 218 της 31.7.2000, σ. 8.

είναι ακόμα απογοητευτική. Επιπλέον, οι στρατηγικές διαφήμισης, μάρκετινγκ και προώθησης που χρησιμοποιεί η καπνοβιομηχανία ενθαρρύνουν την κατανάλωση καπνού, αυξάνοντας έτσι την ήδη υψηλή θνησιμότητα και νοσηρότητα που προκαλεί η χρήση των προϊόντων καπνού. Ορισμένες από τις στρατηγικές αυτές φαίνεται να απευθύνονται σε νέους κατά τη μαθητική τους ζωή, προκειμένου να αντικατασταθεί ο μεγάλος αριθμός καπνιστών που πεθαίνουν ετησίως. Έχει όντως αποδειχθεί ότι το 60 % των καπνιστών αρχίζουν να καπνίζουν πριν από την ηλικία των 13 ετών και το 90 % πριν από τα 18.

(8) Μέσω του προγράμματος «Η Ευρώπη κατά του καρκίνου» ([1]), η Ευρωπαϊκή Κοινότητα έθεσε ως ένα από τους στόχους της, τη συμβολή στη βελτίωση της υγείας των πολιτών της, με τη μείωση του αριθμού των κρουσμάτων καρκίνου και άλλων ασθενειών που συνδέονται με το κάπνισμα.

(9) Η οδηγία 2001/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού ([2]) και η πρόταση οδηγίας όσον αφορά τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ των προϊόντων καπνού ([3]) ασχολούνται με την καταπολέμηση του καπνίσματος στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης και της εδραίωσης της εσωτερικής αγοράς και της κατάργησης των εμποδίων για την ομαλή λειτουργία της, λαμβάνοντας ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας.

(10) Ορισμένα μέτρα που θα πρέπει να εντάσσονται σε μια συνολική πολιτική για την καταπολέμηση του καπνίσματος, όπως είναι η απαγόρευση των διαφημίσεων σε πίνακες και με αφίσες, ή των διαφημίσεων στους κινηματογράφους, δεν μπορούν να αποτελέσουν προς το παρόν αντικείμενο εναρμόνισης βάσει των κοινοτικών κανόνων για την εσωτερική αγορά σε χωριστό μέτρο για το κάπνισμα.

(11) Όλα τα παραπάνω στοιχεία υπογραμμίζουν την ανάγκη για μια σφαιρική προσέγγιση της καταπολέμησης του καπνίσματος, προκειμένου να μειωθούν οι επιπτώσεις των παθήσεων που προκαλούνται από το κάπνισμα στην Κοινότητα.

(12) Στο πλαίσιο μιας συνολικής πολιτικής για την καταπολέμηση του καπνίσματος, έχει βασική σημασία να υιοθετηθούν μέτρα με στόχο ιδίως τη μείωση της ζήτησης προϊόντων καπνού από παιδιά και εφήβους. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ενέργειες με στόχο τη μείωση της προσφοράς καπνού σε παιδιά και εφήβους και την απαγόρευση ορισμένων στρατηγικών διαφήμισης, μάρκετινγκ και προώθησης προϊόντων καπνού, λαμβανομένου υπόψη του ότι οι στρατηγικές αυτές έχουν επιπτώσεις αδιακρίτως στους νέους και σε άλλες ηλικιακές ομάδες.

(13) Ορισμένες μορφές πωλήσεων και διανομής προϊόντων καπνού διευκολύνουν την πρόσβαση παιδιών και εφήβων στα προϊόντα αυτά, και επομένως θα πρέπει να ρυθμίζονται από τα κράτη μέλη.

(14) Δεδομένου ότι τα αυτόματα μηχανήματα πώλησης είναι εξίσου ορατά σε καταναλωτές και μη, δεν θα πρέπει να φέρουν διαφημίσεις εκτός από τα απολύτως απαραίτητα για να δείξουν τα πωλούμενα προϊόντα.

(15) Δύο άλλα σημαντικά μέτρα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Κοινότητας αφορούν τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ προϊόντων καπνού. Η οδηγία του 1989 για την τηλεόραση χωρίς σύνορα ([4]) απαγορεύει όλες τις μορφές τηλεοπτικής διαφήμισης προϊόντων καπνού και προβλέπει ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα των οποίων η κύρια δραστηριότητα είναι η παραγωγή ή η πώληση προϊόντων καπνού δεν μπορούν να είναι χορηγοί τηλεοπτικών προγραμμάτων. Η ισχύουσα πρόταση οδηγίας σχετικά με τη διαφήμιση και τη χορηγία υπέρ προϊόντων καπνού προβλέπει την απαγόρευση της διαφήμισης των προϊόντων καπνού στον τύπο και σε άλλες έντυπες εκδόσεις, στο ραδιόφωνο και μέσω των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Η πρόταση αυτή προβλέπει επίσης την απαγόρευση σε επιχειρήσεις προϊόντων καπνού, της χορηγίας ραδιοφωνικών προγραμμάτων και εκδηλώσεων στις οποίες εμπλέκονται περισσότερα του ενός κράτη μέλη, ή οι οποίες πραγματοποιούνται στο έδαφος περισσοτέρων του ενός κρατών μελών, ή έχουν διασυνοριακό αντίκτυπο.

(16) Η παρούσα σύσταση πραγματεύεται άλλες πρακτικές διαφήμισης, μάρκετινγκ και προώθησης τις οποίες χρησιμοποιεί ο κλάδος για να προωθήσει την κατανάλωση καπνού και οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν αδιακρίτως παιδιά και εφήβους. Οι πρακτικές αυτές περιλαμβάνουν τη χρησιμοποίηση εμπορικών ονομασιών προϊόντων καπνού σε προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν έχουν σχέση με τον καπνό («brand-stretching») ή/και ενδύματα («merchandising»), τη χρησιμοποίηση διαφημιστικών ειδών (π.χ. συνήθη αντικείμενα όπως σταχτοδοχεία, αναπτήρες, ομπρέλες ηλίου και άλλα παρόμοια αντικείμενα) και δειγμάτων καπνού, τη χρησιμοποίηση και ανακοίνωση προώθησης των πωλήσεων (όπως εκπτώσεις, δώρα, βραβεία ή ευκαιρία συμμετοχής σε διαγωνισμό ή παιχνίδι που αποσκοπεί στην προώθηση των προϊόντων καπνού), τη χρησιμοποίηση πινάκων, αφισών και άλλων τεχνικών διαφήμισης σε εσωτερικούς ή εξωτερικούς χώρους (όπως η διαφήμιση των προϊόντων καπνού στα αυτόματα μηχανήματα πώλησης), τη διαφήμιση των προϊόντων καπνού στους κινηματογράφους, καθώς και κάθε άλλου είδους διαφήμιση, χορηγία ή πρακτικές που στοχεύουν άμεσα ή έμμεσα στην προώθηση των προϊόντων καπνού. Πράγματι, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν τα κατάλληλα νομοθετικά ή/και διοικητικά μέτρα για τη ρητή απαγόρευση, σύμφωνα με τα εθνικά συντάγματα ή τις συνταγματικές αρχές, των δραστηριοτήτων αυτών που αποτελούν μέσα προώθησης των προϊόντων καπνού, παρακάμπτοντας τις απαγορεύσεις της άμεσης διαφήμισης οι οποίες ισχύουν ήδη για ορισμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

(17) Η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και η Παγκόσμια Τράπεζα συνιστούν στα κράτη να απαγορεύσουν κάθε είδους διαφήμιση και προώθηση του καπνού. Στις περιπτώσεις που απαγορεύονται μόνον ορισμένες μορφές άμεσης διαφήμισης του καπνού, η καπνοβιομηχανία συχνά μετατοπίζει τις διαφημιστικές της δαπάνες σε άλλες στρατηγικές μάρκετινγκ, χορηγίας και προώθησης, χρησιμοποιώντας εφευρετικούς και έμμεσους τρόπους για την προώθηση των προϊόντων καπνού, ιδίως στους νέους. Με τον τρόπο αυτό, η απήχηση των μερικών απαγορεύσεων της διαφήμισης για την κατανάλωση καπνού μπορεί να είναι περιορισμένη. Επιπλέον, η Παγκόσμια Τράπεζα έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η διαφήμιση αυξάνει την κατανάλωση τσιγάρων και ότι η νομοθεσία που απαγορεύει τη διαφήμιση θα μείωνε την κατανάλωση, με την προϋπόθεση να είναι συνολική, να

([1]) ΕΕ L 95 της 16.4.1996, σ. 9.
([2]) ΕΕ L 194 της 18.7.2001, σ. 26.
([3]) ΕΕ C 270 της 25.9.2001, σ. 97.
([4]) ΕΕ L 298 της 17.10.1989, σ. 23.

καλύπτει όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και όλες τις χρήσεις εμπορικών ονομασιών και λογότυπων. Μια τέτοια μείωση στην κατανάλωση τσιγάρων θα είχε άμεσα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα οφέλη για τη δημόσια υγεία. Οι πληροφορίες σχετικά με τις συνολικές δαπάνες της καπνοβιομηχανίας για την προώθηση των προϊόντων καπνού αποτελούν επομένως σημαντική προϋπόθεση για την παρακολούθηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών καταπολέμησης του καπνίσματος από την άποψη της δημόσιας υγείας. Αυτού του είδους οι πληροφορίες επιτρέπουν να προσδιοριστεί, κατά πόσον οι περιορισμοί που επιβάλλονται παρακάμπτονται, ιδίως με τη διοχέτευση κονδυλίων σε νέες μορφές προώθησης ή σε εκείνες που δεν υπόκεινται σε περιορισμούς. Θα πρέπει να απαιτείται από την καπνοβιομηχανία η τακτική δήλωση των δαπανών αυτών.

(18) Λόγω των κινδύνων για την υγεία που συνδέονται με το παθητικό κάπνισμα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσβλέπουν στην προστασία των καπνιστών και των μη καπνιστών από τον καπνό στον περιβάλλοντα χώρο.

(19) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθήσουν να αναπτύσσουν στρατηγικές και μέτρα για τη μείωση της διάδοσης του καπνίσματος, όπως είναι η ενίσχυση των προγραμμάτων διαπαιδαγώγησης σε θέματα υγείας για τη βελτίωση της κατανόησης των κινδύνων του καπνίσματος καθώς και άλλων προγραμμάτων πρόληψης για την αποτροπή από το κάπνισμα.

(20) Η σύμβαση-πλαίσιο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την καταπολέμηση του καπνίσματος (FCTC) η οποία βρίσκεται επί του παρόντος στο στάδιο των διαπραγματεύσεων, πραγματεύεται πολλά από τα θέματα τα οποία διεξέρχεται η παρούσα σύσταση. Είναι επομένως σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι τα μέτρα που περιέχονται στην παρούσα σύσταση είναι σύμφωνα με το σχέδιο των προτάσεων της FCTC που συζητούνται τώρα.

ΣΥΝΙΣΤΑ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

1. Να θεσπίσουν τα κατάλληλα νομοθετικά ή/και διοικητικά μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές και συνθήκες, για την παρεμπόδιση των πωλήσεων προϊόντων καπνού σε παιδιά και εφήβους, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων τα εξής:

   α) να απαιτήσουν από τους πωλητές προϊόντων καπνού να εξακριβώνουν ότι οι αγοραστές καπνού έχουν την απαιτούμενη από την εθνική νομοθεσία ηλικία για την αγορά τέτοιων προϊόντων, εφόσον υφίσταται όριο ηλικίας·

   β) να αποσύρουν τα προϊόντα καπνού από τα σημεία έκθεσης για αυτοεξυπηρέτηση στα καταστήματα λιανικής πώλησης·

   γ) να περιορίσουν την πρόσβαση στα αυτόματα μηχανήματα πώλησης καπνού σε μέρη όπου θα έχουν πρόσβαση μόνο τα άτομα που έχουν τη νόμιμη για την αγορά προϊόντων καπνού ηλικία σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, εφόσον υφίσταται όριο ηλικίας, ή αλλιώς να ρυθμίσουν την πρόσβαση στα προϊόντα που πωλούνται μέσω παρόμοιων μηχανημάτων με άλλο, εξίσου αποτελεσματικό τρόπο·

   δ) να περιορίσουν τις πωλήσεις καπνού εξ αποστάσεως για το λιανικό εμπόριο γενικώς, όπως τις πωλήσεις μέσω του διαδικτύου, σε ενηλίκους με τη χρήση των κατάλληλων τεχνικών μέσων·

   ε) να απαγορεύσουν την πώληση γλυκισμάτων και παιχνιδιών που προορίζονται για παιδιά και παρασκευάζονται με τη σαφή πρόθεση το προϊόν ή/και η συσκευασία να μοιάζει στη μορφή με κάποιο προϊόν καπνού·

   στ) να απαγορεύσουν την πώληση τσιγάρων μεμονωμένα ή σε πακέτα που περιέχουν λιγότερα από 19 τεμάχια.

2. Να θεσπίσουν τα κατάλληλα νομοθετικά ή/και διοικητικά μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές και συνθήκες ώστε να απαγορεύονται οι παρακάτω μορφές διαφήμισης και προώθησης:

   α) η χρησιμοποίηση των εμπορικών ονομασιών καπνού σε προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν αφορούν καπνό·

   β) η χρησιμοποίηση διαφημιστικών ειδών (σταχτοδοχείων, αναπτήρων, ομπρελών ηλίου, κ.λπ.) και δειγμάτων προϊόντων καπνού·

   γ) η χρησιμοποίηση και ανακοίνωση μεθόδων προώθησης πωλήσεων, όπως είναι οι εκπτώσεις, τα δώρα, τα βραβεία ή η παροχή ευκαιρίας συμμετοχής σε διαγωνισμό ή παιχνίδι προώθησης προϊόντων·

   δ) η χρησιμοποίηση πινάκων, αφισών και άλλων τεχνικών διαφήμισης σε εξωτερικούς ή εσωτερικούς χώρους (όπως είναι οι διαφήμιση στα αυτόματα μηχανήματα πώλησης καπνού)·

   ε) η χρησιμοποίηση διαφημίσεων στους κινηματογράφους και

   στ) κάθε άλλης μορφής διαφήμιση, χορηγία ή πρακτικές με άμεσο ή έμμεσο στόχο την προβολή των προϊόντων καπνού.

3. Να θεσπίσουν τα κατάλληλα μέτρα, νομοθετικά ή άλλα, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές και συνθήκες, προκειμένου οι παραγωγοί, οι εισαγωγείς και οι έμποροι προϊόντων καπνού και προϊόντων και υπηρεσιών με το ίδιο εμπορικό σήμα, όπως τα προϊόντα καπνού, να υποχρεούνται να παρέχουν στα κράτη μέλη πληροφορίες σχετικά με τις δαπάνες τους για εκστρατείες διαφήμισης, μάρκετινγκ, χορηγίας και προώθησης οι οποίες δεν απαγορεύονται από την εθνική ή την κοινοτική νομοθεσία.

4. Να εφαρμόσουν νομοθετικά μέτρα ή/και άλλα αποτελεσματικά μέτρα, σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές και συνθήκες, στο κατάλληλο κυβερνητικό ή μη κυβερνητικό επίπεδο για την εξασφάλιση προστασίας από την έκθεση στο παθητικό κάπνισμα σε εσωτερικούς χώρους εργασίας, σε κλειστούς δημόσιους χώρους και στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα, μεταξύ άλλων, σε εκπαιδευτικά ιδρύματα, εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψης και χώρους παροχής υπηρεσιών σε παιδιά.

5. Να εξακολουθήσουν να αναπτύσσουν στρατηγικές και μέτρα για τη μείωση της διάδοσης του καπνίσματος, όπως είναι η ενίσχυση της συνολικής διαπαιδαγώγησης σε θέματα υγείας, ιδιαίτερα στα σχολεία, καθώς και γενικά προγράμματα για την αποτροπή από την έναρξη της χρήσης προϊόντων καπνού και την απεξάρτηση από τον καπνό.

6. Να χρησιμοποιήσουν πλήρως τη συμβολή των νέων σε πολιτικές και δράσεις σχετιζόμενες με την υγεία των νέων, ιδίως στο πεδίο της πληροφόρησης και να ενθαρρύνουν συγκεκριμένες δραστηριότητες τις οποίες ξεκινούν, σχεδιάζουν, εφαρμόζουν και αξιολογούν οι νέοι.

7. Να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν τα κατάλληλα μέτρα τιμολόγησης των προϊόντων καπνού προκειμένου να αποθαρρύνουν την κατανάλωση καπνού.

8. Να εφαρμόσουν όλες τις αναγκαίες και ενδεδειγμένες διαδικασίες για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με τα μέτρα που αναφέρονται στην παρούσα σύσταση.

9. Να ενημερώνουν ανά διετία την Επιτροπή για τις δράσεις που θα έχουν αναλάβει ανταποκρινόμενα στην παρούσα σύσταση,

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Να παρακολουθεί και να αξιολογεί τις εξελίξεις και τα μέτρα που λαμβάνονται στα κράτη μέλη και σε κοινοτικό επίπεδο.

2. Να υποβάλει έκθεση για την εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων, βάσει των πληροφοριών που θα παράσχουν τα κράτη μέλη, το αργότερο ένα έτος μετά την παραλαβή των πληροφοριών που θα υποβάλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παρούσα σύσταση.

3. Να εξετάσει σε ποιο βαθμό λειτουργούν αποτελεσματικά τα μέτρα της παρούσας σύστασης και κατά πόσον χρειάζεται να αναληφθεί περαιτέρω δράση, ιδίως εάν παρατηρηθούν ανισότητες στην εσωτερική αγορά στους τομείς οι οποίοι καλύπτονται από την παρούσα σύσταση.

Βρυξέλλες, 2 Δεκεμβρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. BENDTSEN